

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 288

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 14 aprilie 2008

SUMAR

	<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 240 din 4 martie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 258 alin. (5 ¹) și alin. (5 ²) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal	2-3	Decizia nr. 298 din 11 martie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 156 din Codul de procedură civilă	10-11
Decizia nr. 243 din 4 martie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 din Legea concurenței nr. 21/1996	3-4	Decizia nr. 304 din 11 martie 2008 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 85 din Legea gazelor nr. 351/2004 și ale art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 1.043/2004 pentru aprobarea Regulamentului privind accesul la Sistemul național de transport al gazelor naturale și a Regulamentului privind accesul la sistemele de distribuție a gazelor naturale	11-13
Decizia nr. 244 din 4 martie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 alin. 1 și 4 din Codul de procedură civilă	5-6	Decizia nr. 334 din 18 martie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3, art. 86 ¹ și art. 86 ² din Codul de procedură penală	13-15
Decizia nr. 245 din 4 martie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 și 4 din Codul de procedură civilă și ale art. 229 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	6-7	Decizia nr. 343 din 18 martie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248 ¹ și art. 146 din Codul penal	15-16
Decizia nr. 246 din 4 martie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă	7-8		
Decizia nr. 256 din 6 martie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	9-10		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 240

din 4 martie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 258 alin. (5¹) și alin. (5²) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 258 alin. (5¹) și alin. (5²) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Societatea Comercială „Aktuni” S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 2.514/89/2007 al Tribunalului Vaslui — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 1.648D/2007 și nr. 1.740D/2007, având ca obiect excepții de neconstituționalitate identice ridicate de Societatea Comercială „Euroconf Grup” S.R.L. din Vaslui în Dosarul nr. 2.893/89/2007 și de Societatea Comercială „Chromtex Company” S.R.L. din Vaslui în Dosarul nr. 2.489/89/2007, ambele ale Tribunalului Vaslui — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 1.648D/2007 și nr. 1.740D/2007 la Dosarul nr. 1.647D/2007, având în vedere faptul că sunt îndeplinite cerințele conexării prevăzute de art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992.

Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a dosarelor menționate, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 1.648D/2007 și nr. 1.740D/2007 la Dosarul nr. 1.647D/2007, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 2.514/89/2007, prin Încheierea din 12 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 2.893/89/2007, și prin Încheierea din 15 octombrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 2.489/89/2007, **Tribunalul Vaslui — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 258 alin. (5¹) și alin. (5²) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Aktuni” S.R.L. din Iași, de Societatea Comercială „Euroconf Grup” S.R.L. din Vaslui și de Societatea Comercială „Chromtex Company” S.R.L. din Vaslui în cadrul soluționării unor acțiuni având ca obiect anularea unor acte administrative.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât generează discriminări între proprietarii de terenuri persoane juridice și proprietarii de terenuri persoane fizice, cu consecința stabilirii inechitabile a impozitului pe teren.

Tribunalul Vaslui — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prin stabilirea unui mod de calcul diferențiat al impozitului în funcție de anumite criterii nu se încalcă prevederile art. 44 și nici cele ale art. 56 din Constituție.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece calcularea diferențiată a impozitului pe teren în funcție de anumite condiții și criterii nu aduce atingere dreptului de proprietate și nici caracterului just al sistemului legal de impunere.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale, întrucât legiuitorul este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu cele particulare legitime ale altor subiecte de drept.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 258 alin. (5¹) și alin. (5²) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, dispoziții introduse prin Legea nr. 343/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 662 din 1 august 2006, având următorul cuprins:

„(5¹) Ca excepție de la prevederile alin. (2), în cazul contribuabililor persoane juridice, pentru terenul amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la altă categorie de folosință decât cea de terenuri cu construcții, impozitul pe teren se calculează conform prevederilor alin. (3)—(5) numai dacă îndeplinesc, cumulativ, următoarele condiții:

a) au prevăzută în statut, ca obiect de activitate, agricultură;
b) au înregistrate în evidența contabilă venituri și cheltuieli din desfășurarea obiectului de activitate prevăzut la lit. a).

(5²) În caz contrar, impozitul pe terenul situat în intravilanul unității administrativ-teritoriale, datorat de contribuabilii persoane juridice, se calculează conform alin. (2).”

Excepția de neconstituționalitate se raportează la prevederile constituționale ale art. 44 alin. (2) privind dreptul de proprietate privată și ale art. 56 privind contribuțiile financiare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile de lege criticate reglementează condițiile de calculare a impozitului pe terenul amplasat în intravilan, datorat de către persoanele juridice.

Curtea constată că, potrivit dispozițiilor art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege. Totodată, regula generală privind plata impozitelor și a altor taxe este cuprinsă în dispozițiile art. 56 alin. (1) din Legea fundamentală, potrivit cărora cetățenii au obligația să contribuie — prin impozite și taxe — la cheltuielile publice, iar conform art. 139 alin. (1) din

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 258 alin. (5¹) și alin. (5²) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Societatea Comercială „Aktuni” S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 2.514/89/2007, de Societatea Comercială „Euroconf Grup” S.R.L. din Vaslui în Dosarul nr. 2.893/89/2007 și de Societatea Comercială „Chromtex Company” S.R.L. din Vaslui în Dosarul nr. 2.489/89/2007, toate ale Tribunalului Vaslui — Secția civilă.

Definitiv și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 243 din 4 martie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 din Legea concurenței nr. 21/1996

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 din Legea concurenței nr. 21/1996, excepție ridicată de Societatea Comercială „Seca Distribution” S.R.L. din Ploiești în Dosarul nr. 1.067/2/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde, pentru Consiliul Concurenței, inspector de concurență Loredana Criveanu, cu delegație la dosar, lipsă fiind autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Consiliului Concurenței solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, susținând că dispozițiile de lege criticate nu încalcă prezumția caracterului licit al dobândirii averilor și nici libertatea economică a persoanei, invocând

Constituție, impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege.

Astfel, prin dispozițiile criticate din Codul fiscal, legiuitorul a prevăzut în mod diferit condițiile de calculare a impozitului pe teren datorat de persoanele fizice față de cele juridice, ceea ce nu echivalează cu discriminare în aplicarea respectivului impozit, având în vedere diferența de situații juridice între persoane fizice și cele juridice.

În final, Curtea constată că restul criticilor de neconstituționalitate, privind stabilirea exactă a impozitului pe teren pe care trebuie să îl plătească persoana juridică, țin de aplicarea legii la cazul dedus spre soluționare instanței de judecată.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

jurisprudența Curții Constituționale. Depune în acest sens concluzii scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, cu referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.067/2/2007, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 51 din Legea concurenței nr. 21/1996.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „Seca Distribution” S.R.L. din Ploiești în dosarul cu numărul de mai sus, având ca obiect anularea unor acte administrative.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile criticate sunt neconstituționale, întrucât amenda prevăzută pentru fapta contravențională comisă nu se stabilește prin raportare numai la urmările acelei fapte, ci luându-se în calcul întreaga activitate comercială desfășurată de către contravenient în anul financiar anterior.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de

neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece stabilirea răspunderii contravenționale pentru fapte apreciate ca fiind practici anticoncurențiale reprezintă o opțiune a legiuitorului și exprimă preocuparea statului pentru a asigura libertatea comerțului și respectarea principiilor concurenței loiale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate nu conțin norme contrare dreptului de proprietate privată și nici principiului egalei garantări și ocrotiri a proprietății private indiferent de titular.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 51 din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 742 din 16 august 2005, cu următorul cuprins:

„Art. 51. — (1) *Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de până la 10% din cifra de afaceri totală realizată în anul financiar anterior sancțiunii următoarele fapte:*

a) *încălcarea prevederilor art. 5 alin. (1), ale art. 6 sau ale art. 12;*

b) *punerea în practică a unei operațiuni de concentrare economică cu încălcarea prevederilor art. 15 alin. (4) și (5);*

c) *începerea unei acțiuni de concentrare economică declarată incompatibilă cu prevederile prezentei legi printr-o decizie a Consiliului Concurenței, luată conform prevederilor art. 46 alin. (2) lit. a);*

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 din Legea concurenței nr. 21/1996, excepție ridicată de Societatea Comercială „Seca Distribuție” S.R.L. din Ploiești în Dosarul nr. 1.067/2/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

d) *neîndeplinirea unei obligații sau a unei condiții impuse printr-o decizie luată în conformitate cu prevederile prezentei legi.*

(2) *Prin excepție de la prevederile alin. (1), Consiliul Concurenței va stabili, prin instrucțiuni, condițiile și criteriile de aplicare a unei politici de clementă, care poate merge până la absolvire de răspundere pecuniară.”*

Excepția de neconstituționalitate se raportează la prevederile constituționale ale art. 44 alin. (1), (2) și (8) privind dreptul de proprietate privată, ale art. 45 referitoare la libertatea economică și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a pronunțat asupra dispozițiilor art. 51 alin. (1) lit. a) din Legea concurenței nr. 21/1991, prin Decizia nr. 556/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 560 din 15 august 2007, statuând că acestea sunt constituționale. Cu acel prilej s-a reținut că dispozițiile de lege criticate prin care se stabilește sancțiunea care trebuie aplicată pentru încălcarea prevederilor art. 5 alin. (1), ale art. 6 sau ale art. 12 din Legea concurenței nu sunt de natură să afecteze libertatea economică, prevăzută de art. 45 din Constituție, și nici libertatea comerțului, prevăzută de art. 135 alin. (1) lit. a) din Legea fundamentală, întrucât, pe de-o parte, statul are obligația să impună reguli de disciplină economică, pe care agenții economici trebuie să le respecte, iar, pe de altă parte, legiuitorul are competența de a stabili sancțiunile corespunzătoare pentru nerespectarea acestora. De asemenea, accesul liber al persoanelor la o activitate economică și liberă inițiativă este garantat, „*în condițiile legii*”.

Totodată, Curtea a constatat că textul criticat prevede că sancțiunea este amenda „*de până la 10% [...]*”, iar, potrivit art. 52 din Legea nr. 21/1996, Consiliul Concurenței — autoritatea competentă să constate și să sancționeze contravențiile prevăzute de Legea concurenței — trebuie să individualizeze sancțiunea aplicată, ținând seama de gravitatea și durata faptei și de consecințele sale asupra concurenței.

În final, Curtea nu a reținut pretinsa încălcare a prevederilor art. 53 din Constituție, întrucât nu s-a constatat existența vreunui drept sau a vreunei libertăți care să fi fost restrânse prin dispozițiile de lege criticate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 244

din 4 martie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 alin. 1 și 4 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 581 alin. 1 și 4 din Codul de procedură civilă, cu următorul conținut:

„Instanța va putea să ordone măsuri vremelnice în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.

[...]

Ordonanța este vremelnică și executorie. Instanța va putea hotărî ca executarea să se facă fără somație sau fără trecerea unui termen.”

Excepția de neconstituționalitate se raportează la prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii, ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 alin. (1) și (3) referitoare la accesul liber la justiție, ale art. 24 privind dreptul la apărare și ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a pronunțat în numeroase cazuri asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă. Astfel, prin Decizia nr. 426/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 391 din 11 iunie 2007, Curtea a reținut că dispozițiile criticate instituie o procedură specială potrivit căreia instanța de judecată poate dispune, prin ordonanță președințială, luarea unor măsuri cu caracter vremelnic a căror urgență este justificată de necesitatea evitării prejudicierii unor drepturi sau interese legitime. Totodată, Curtea a constatat că prin procedura de urgență instituită de art. 581 din Codul de procedură civilă nu numai că nu se aduce vreo îngrădire dreptului persoanei la apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, ci, dimpotrivă, se creează posibilitatea pentru cel vătămat într-un drept legitim de a se adresa justiției în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Cu privire la celelalte aspecte invocate de autorul excepției, cum ar fi acela că reglementarea ordonanței președințiale este prea sumară, Curtea constată că acestea nu pot fi primite, deoarece nu reprezintă veritabile critici de neconstituționalitate.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 alin. 1 și 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Cristina Popescu în Dosarul nr. 21.314/215/2007 al Judecătoriei Craiova.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 21.314/215/2007, **Judecătoria Craiova a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 alin. 1 și 4 din Codul de procedură civilă.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Cristina Popescu în dosarul cu numărul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei cereri de ordonanță președințială.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile criticate sunt neconstituționale, întrucât procedura ordonanței președințiale este discriminatorie față de justițiabilii care urmează procedura obișnuită, este prea sumară și nu asigură desfășurarea unui proces echitabil și exercitarea dreptului la apărare. Susține, de asemenea, că dispozițiile criticate nu sunt suficient de predictibile și că, prin aplicarea lor, se ajunge la încălcarea dreptului de proprietate.

Judecătoria Craiova apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile criticate nu aduc nicio atingere principiilor invocate de autorul excepției de neconstituționalitate, ci permit folosirea ordonanței președințiale în situații ce reclamă o intervenție urgentă a justiției, consacrand o soluție firească, în deplin acord cu principiile constituționale invocate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile criticate din Codul de procedură civilă sunt constituționale, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 alin. 1 și 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Cristina Popescu în Dosarul nr. 21.314/215/2007 al Judecătorei Craiova.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 245 din 4 martie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 și 4 din Codul de procedură civilă și ale art. 229 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 și 4 din Codul de procedură civilă și ale art. 229 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Comercială „Valmet Production” S.R.L. din Hunedoara în Dosarul nr. 2.986/221/2007 al Judecătorei Deva.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale în ceea ce privește dispozițiile art. 403 alin. 1 și 4 din Codul de procedură civilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 30 octombrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 2.986/221/2007, **Judecătoria Deva a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 și 4 din Codul de procedură civilă și ale art. 229 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „Valmet Production” S.R.L. din Hunedoara în dosarul cu numărul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispozițiile criticate sunt neconstituționale, întrucât creează o stare de inegalitate între debitori și creditori.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

Judecătoria Deva apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile de lege criticate nu aduc nicio atingere prevederilor constituționale invocate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate nu conțin norme contrare prevederilor invocate din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile prevederilor art. 403 alin. 1 și 4 din Codul de procedură civilă și ale art. 229 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007.

Dispozițiile art. 403 alin. 1 și 4 din Codul de procedură civilă au următorul cuprins: „*Până la soluționarea contestației la executare sau a altei cereri privind executarea silită, instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune în cuantumul fixat de instanță, în afară de cazul în care legea dispune altfel.*

[...]

În cazuri urgente, dacă s-a plătit cauțiunea, președintele instanței poate dispune, prin încheiere și fără citarea părților, suspendarea provizorie a executării până la soluționarea cererii

de suspendare de către instanță. Încheierea nu este supusă niciunei căi de atac. Cauțiunea care trebuie depusă este în cuantum de 10% din valoarea obiectului cererii sau de 5 milioane lei pentru cererile neevaluabile în bani. Cauțiunea depusă este deductibilă din cauțiunea stabilită de instanță, dacă este cazul.”

Dispozițiile art. 229 — „Scutirea organelor fiscale de plata taxelor” din Codul de procedură fiscală au următorul conținut: „Organele fiscale sunt scutite de taxe, tarife, comisioane sau cauțiuni pentru cererile, acțiunile și orice alte măsuri pe care le îndeplinesc în vederea administrării creanțelor fiscale, cu excepția celor privind comunicarea actului administrativ fiscal.”

Excepția de neconstituționalitate se raportează la prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în fața legii, ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată și ale art. 135 privind economia României. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a pronunțat în numeroase cazuri asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 din Codul de procedură civilă — raportate la prevederile art. 16 și 21 din Constituție. Astfel, prin Decizia nr. 949/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 821 din 3 decembrie 2007, s-a statuat că, întrucât plata cauțiunii nu constituie o condiție de admisibilitate a contestației la executare, ci exclusiv

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 și 4 din Codul de procedură civilă și ale art. 229 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Comercială „Valmet Production” S.R.L. din Hunedoara în Dosarul nr. 2.986/221/2007 al Judecătorei Deva.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 246
din 4 martie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocar — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Simona Ricu — procuror
Ioana Marilena Chiorean — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă,

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

pentru a putea solicita suspendarea provizorie a executării silite, instituirea acestei obligații nu poate fi calificată ca o modalitate de a împiedica accesul liber la justiție. În ceea ce privește încălcarea prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea a constatat că, în măsura în care reglementarea dedusă controlului se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare, critica cu un atare obiect nu este întemeiată.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Cu privire la dispozițiile art. 229 din Codul de procedură fiscală, Curtea constată că nu poate fi primită susținerea potrivit căreia scutirile organelor fiscale de taxe, tarife, comisioane sau cauțiuni sunt neconstituționale, deoarece legiuitorul poate interveni oricând, în temeiul prevederilor art. 139 din Constituție, atât pentru stabilirea de impozite și taxe, cât și pentru instituirea unor scutiri. Prin urmare, constituie o prerogativă constituțională a legiuitorului de a stabili nu numai impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat, ci și orice excepții de la aceste obligații, cum este cea prevăzută de dispozițiile criticate. Totodată, Curtea constată că, potrivit dispozițiilor criticate din Codul de procedură fiscală, organele fiscale sunt scutite de taxe, tarife, comisioane sau cauțiuni, dar numai „pentru cererile, acțiunile și orice alte măsuri pe care le îndeplinesc în vederea administrării creanțelor fiscale, cu excepția celor privind comunicarea actului administrativ fiscal”.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 22 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.326/30/2007, **Curtea de Apel Timișoara — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Marcela Bălan, Viorica Lucreția Pușcău, Dorina Marisescu, Marius Izvernariu, Tinela Izvernariu, Simona Radu, Marcel Strachina și Relu Dracea în dosarul cu numărul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei acțiuni în pretenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin că dispozițiile criticate sunt neconstituționale, întrucât termenul de 5 zile pentru declararea recursului este prea scurt și încalcă egalitatea în fața legii și accesul liber la justiție.

Curtea de Apel Timișoara — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate nu conțin norme contrare prevederilor invocate din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă, cu următorul cuprins: *„Dacă instanța se declară incompetentă, împotriva hotărârii se poate exercita recurs în termen de 5 zile de la pronunțare. Dosarul va fi trimis instanței competente sau, după caz, altui organ cu activitate jurisdicțională competent, de îndată ce hotărârea de declinare a competenței a devenit irevocabilă.”*

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Marcela Bălan, Viorica Lucreția Pușcău, Dorina Marisescu, Marius Izvernariu, Tinela Izvernariu, Simona Radu, Marcel Strachina și Relu Dracea în Dosarul nr. 1.326/30/2007 al Curții de Apel Timișoara — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

Excepția de neconstituționalitate se raportează la prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în fața legii, ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție și ale art. 129 privind folosirea căilor de atac.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a pronunțat asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă — raportată la prevederile art. 21 și 129 din Constituție, prin Decizia nr. 436/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 30 ianuarie 2004. Cu acel prilej, Curtea a statuat că legiuitorul are competența exclusivă de a stabili care sunt căile de atac ce pot fi exercitate în diferite cauze, precum și condițiile procedurale de exercitare a acestora, inclusiv termenele, cu singura cerință de a nu contraveni vreunei dispoziții sau vreunui principiu constituțional.

Dispozițiile art. 158 alin. 3 teza întâi din Codul de procedură civilă nu pun nicio parte interesată în imposibilitatea de a se adresa instanței de control judiciar, prin exercitarea căilor de atac. Potrivit dispozițiilor alin. 1 și 2 ale art. 158 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească se pronunță asupra problemelor privind competența în situația în care, în cadrul judecării litigiului cu care a fost investită, în fața sa se pune în discuție competența de judecată. Această discuție are loc în prezența părților sau chiar în lipsa lor, dar când toate părțile au fost legal citate. În cazul în care instanța se declară competentă, va continua judecarea cauzei, iar hotărârea privind competența poate fi atacată cu apel sau cu recurs, după caz, o dată cu fondul cauzei. Hotărârea prin care instanța se declară incompetentă se poate ataca separat cu recurs, întrucât această hotărâre are caracter de dezinvestire.

Totodată, Curtea a mai reținut că stabilirea unui termen derogatoriu mai scurt și care curge de la data pronunțării hotărârii, pentru declararea recursului, s-a impus pentru că soluționarea incidentului privind competența instanței ține pe loc judecarea fondului litigiului. Niciuna dintre părți nu este împiedicată în exercitarea căii de atac în acest termen, având în vedere că acestea, chiar dacă nu sunt prezente în urma îndeplinirii procedurii legale de citare, cunosc termenul de judecată și depinde doar de diligența lor aflarea soluției și declararea recursului.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

În final, Curtea constată, pe de-o parte, că prevederile art. 16 din Constituție nu sunt încălcate, deoarece dispozițiile de lege criticate nu instituie discriminări între persoanele cărora li se aplică, iar pe de altă parte, că prevederile art. 20 din Legea fundamentală nu au fost raportate de către autorul excepției de neconstituționalitate la dispoziții din tratatele internaționale privind drepturile omului.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 256

din 6 martie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (2)
din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Cristina Liliana Airabedian în Dosarul nr. 14.865/212/2007 al Judecătorei Constanța — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, indicând, în acest sens, Decizia nr. 813/2007 a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 21 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 14.865/212/2007, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.**

Excepția a fost ridicată de Cristina Liliana Airabedian într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea unei plângeri contravenționale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea susține că dispozițiile de lege criticate prin aceea că stabilesc competența teritorială de judecată a plângerii contravenționale a judecătorei în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția sunt de natură a bloca accesul liber la justiție și dreptul la libera circulație ale persoanei lipsite de mijloace materiale, care nu se poate deplasa în acea localitate la fiecare termen de judecată. În plus, deoarece procesul-verbal de contravenție este un act administrativ, ar trebui ca, potrivit dreptului comun în materia contenciosului administrativ, competența teritorială de soluționare a plângerii contravenționale să aparțină instanței de la domiciliul reclamantului.

Judecătoria Constanța — Secția civilă opinează în sensul netemeinicii excepției de neconstituționalitate. Textele legale criticate reprezintă o aplicare a principiului *specialia generalibus derogant*, în sensul competenței atribuite de art. 126 alin. (2) din Constituție legiuitorului, care poate institui, pentru situații deosebite, reguli speciale în ceea ce privește stabilirea competențelor instanțelor de judecată și a procedurii de judecată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 32 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 sunt constituționale. Acestea nu sunt de natură a încălca principiul accesului liber la justiție atâta vreme cât plângerea contravențională se soluționează de către o instanță de judecată. În plus, textul legal criticat conține norme de procedură, fiind expresia atributului exclusiv al legiuitorului, conferit de art. 126 alin. (2) din Constituție, de a stabili competența instanțelor judecătorești și a procedurii de judecată. Dispozițiile art. 25 din Constituție, invocate ca fiind încălcate, nu au incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, al căror conținut este următorul: „*Plângerea împreună cu dosarul cauzei se trimite de îndată judecătorei în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția.*”

Autoarea excepției consideră că prin dispozițiile legale citate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 21 — *Accesul liber la justiție* și ale art. 25 — *Libera circulație*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că dispozițiile de lege criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate din prisma unor critici de neconstituționalitate asemănătoare. Prin Decizia nr. 813 din 27 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 705 din 18 octombrie 2007, Curtea, respingând excepția, a constatat că „textul de lege criticat nu îngreudește dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, ci institue norme de procedură privind soluționarea plângerii formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, și anume instanța competentă să soluționeze plângerea. Această modalitate de reglementare reprezintă însă opțiunea legiuitorului, fiind în conformitate cu prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție, republicată, privind competența și procedura în fața instanțelor judecătorești. Prin reglementarea criticată legiuitorul nu a înțeles să limiteze controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, ci să asigure un climat de ordine, indispensabil exercitării, în condiții optime, a acestor drepturi constituționale”.

Curtea constată, așadar, că sub aspectul criticilor de neconstituționalitate referitoare la încălcarea prevederilor art. 21 din Constituție nu au intervenit elemente noi, astfel că cele reținute de Curte în jurisprudența mai sus menționată se aplică și în prezenta cauză.

În plus, autoarea excepției invocă neconformitatea prevederilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor față de art. 25 din Constituție referitor la libera circulație. Curtea constată însă că aceste norme fundamentale nu au incidență în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Cristina Liliana Airabedian în Dosarul nr. 14.865/212/2007 al Judecătorei Constanța — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 298 din 11 martie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 156 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 156 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Constantin Marian Costache în Dosarul nr. 5.897/3/2007 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, lipsă fiind cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Având cuvântul, Constantin Marian Costache solicită acordarea unui termen de judecată, pentru lipsă de apărare.

Reprezentantul Ministerului Public arată că nu este de acord cu amânarea, întrucât încheierea de sesizare a Curții Constituționale este din 1 octombrie 2007, timp în care autorul excepției de neconstituționalitate a avut suficient timp pentru angajarea unui apărător.

Curtea, deliberând, respinge cererea formulată de autorul excepției de neconstituționalitate.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 61D/2008, având ca obiect o excepție de neconstituționalitate identică ridicată de Ion Popa în Dosarul nr. 34.691/3/2005 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 61D/2008 la Dosarul nr. 51D/2008, având în vedere faptul că sunt îndeplinite cerințele conexării prevăzute de art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992.

Constantin Marian Costache arată că nu se opune conexării.

Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a dosarelor menționate, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin.(5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 61D/2008 la Dosarul nr. 51D/2008, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Constantin Marian Costache solicită admiterea excepției, astfel cum a fost formulată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, considerând că dispozițiile criticate din Codul de procedură civilă nu îngreșesc accesul liber la justiție și nici dreptul la apărare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 1 octombrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 5.897/3/2007, și prin Încheierea din 5 decembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 34.691/3/2005, **Tribunalul București — Secția comercială și Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 156 din Codul de procedură civilă.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Constantin Marian Costache și Ion Popa în cadrul soluționării dosarelor susmenționate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât limitarea cazurilor în care partea poate să ceară amânarea judecării pentru a-și pregăti apărarea restrânge dreptul constituțional la apărare.

Tribunalul București — Secția comercială apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie apreciază că dispozițiile criticate nu constituie o restrângere a dreptului la apărare, ci reprezintă o măsură de descurajare a exercitării cu rea-credință a drepturilor procesuale, prin cereri de amânare a procesului în scopul tergiversării acestuia.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art.156 din Codul de procedură civilă, cu următorul cuprins:

„Instanța va putea da un singur termen pentru lipsă de apărare, temeinic motivată.

Când instanța refuză amânarea judecării pentru acest motiv, va amâna, la cererea părții, pronunțarea în vederea depunerii de concluzii scrise.”

Excepția de neconstituționalitate se raportează la prevederile constituționale ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 24 privind dreptul la apărare. De asemenea, se invocă prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a pronunțat cu privire la dispozițiile criticate — raportate la

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 156 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Constantin Marian Costache în Dosarul nr. 5.897/3/2007 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială și de Ion Popa în Dosarul nr. 34.691/3/2005 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 304
din 11 martie 2008

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 85 din Legea gazelor nr. 351/2004 și ale art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 1.043/2004 pentru aprobarea Regulamentului privind accesul la Sistemul național de transport al gazelor naturale și a Regulamentului privind accesul la sistemele de distribuție a gazelor naturale

Acsinte Gaspar	— președinte	Tudorel Toader	—judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător	Augustin Zegrean	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător	Ion Tiucă	— procuror
Ion Predescu	— judecător	Claudia Miu	— prim-magistrat-asistent
Puskás Valentin Zoltán	— judecător		

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 85 din Legea gazelor nr. 351/2004 și ale art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 1.043/2004 pentru aprobarea Regulamentului privind accesul la Sistemul național de transport al gazelor naturale și a Regulamentului privind accesul la sistemele de distribuție a gazelor naturale, excepție ridicată de Ion Bercuci în Dosarul nr. 1.135/231/2007 al Curții de Apel Galați — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc la data de 14 februarie 2008 și au fost consemnate în încheierea din acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 11 martie 2008.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 9 octombrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.135/231/2007, **Curtea de Apel Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 85 din Legea gazelor nr. 351/2004 și ale art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 1.043/2004** pentru aprobarea Regulamentului privind accesul la Sistemul național de transport al gazelor naturale și a Regulamentului privind accesul la sistemele de distribuție a gazelor naturale, excepție ridicată de Ion Bercuci într-o cauză având ca obiect cererea de sistare a bransamentului pentru alți consumatori la extinderea rețelei de gaze naturale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 85 din Legea gazelor nr. 351/2004 și ale art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 1.043/2004 încalcă dispozițiile art. 44 din Constituție, deoarece, deși este proprietarul unui tronson de alimentare cu gaze a locuinței sale, dispozițiile criticate reglementează dreptul de concesiune asupra tronsonului în favoarea unității de distribuție de gaze, fără „a exista un raport contractual în acest sens”.

Curtea de Apel Galați — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât autorul excepției nu a indicat în mod explicit în ce constă încălcarea dispozițiilor constituționale, critica vizând, în realitate, modul în care instanța a interpretat și aplicat legea.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 85 din Legea nr. 351/2004 sunt constituționale, deoarece dreptul concesionarului este determinat de un interes general, legiuitorul fiind astfel competent să stabilească limitele dreptului de proprietate.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 1.043/2004, consideră că aceasta este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul judecătorului-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 85 din Legea gazelor nr. 351/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 679 din 28 iulie 2004, și ale art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 1.043/2004 pentru aprobarea Regulamentului privind accesul la Sistemul național

de transport al gazelor naturale și a Regulamentului privind accesul la sistemele de distribuție a gazelor naturale, modificată și completată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 693 din 2 august 2004. Prevederile art. 85 din Legea nr. 351/2004 au următorul cuprins: „(1) Pentru realizarea serviciului de transport sau de distribuție, în cazul utilizării bunurilor proprietate a terților care au fost puse în funcțiune până la data intrării în vigoare a prezentei legi, concesionarul are următoarele drepturi:

- a) să folosească aceste bunuri prin efectul legii;
- b) fără a se aduce atingere dreptului prevăzut la lit. a), condițiile de exercitare a acestuia sunt cele prevăzute în procesul-verbal de recepție tehnică și/sau în contract;
- c) să includă costurile aferente lucrărilor de exploatare, întreținere, reparații și modernizare și altele, efectuate pentru bunuri, la fundamentarea tarifului pentru serviciul prestat, în condițiile reglementărilor ANRGN specifice;
- d) la solicitarea și cu acordul proprietarului, să preia aceste bunuri în patrimoniul său cu titlu gratuit;
- e) să dezvolte sistemul;
- f) să utilizeze întreaga capacitate a bunului;
- g) să asigure accesul unor noi solicitanți, cu respectarea uneia dintre următoarele condiții:

1. prezentarea acceptului proprietarului;
2. prezentarea acordului solicitantului de acces privind despăgubirea proprietarului; acordul solicitantului se prezumă atunci când acesta consimte în scris, printr-un act autentic, să îl despăgubească pe proprietar pentru partea ce îi revine din investiția făcută;

h) să solicite proprietarului bunului documente tehnico-economice care să facă dovada calității materialelor și lucrărilor efectuate, precum și a valorii investiției;

i) să înlocuiască bunurile în scopul modernizării sau măririi capacității sistemului; concesionarul este proprietarul bunurilor astfel înlocuite.

(2) Corelativ cu drepturile prevăzute la alin. (1), operatorii sistemelor de transport/distribuție se obligă:

- a) să finanțeze, la expirarea duratei de funcționare, investițiile aferente înlocuirii bunurilor;
- b) să opereze și să întrețină bunurile pentru funcționarea în condiții de siguranță a sistemului.

(3) În vederea asigurării continuității în furnizare și a securității serviciilor publice de interes național de transport/distribuție a gazelor naturale, pentru bunurile proprietate a terților, scopul inițial pentru care au fost construite nu poate fi modificat de către aceștia.”

Curtea reține că, în opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile criticate contravin dispozițiilor referitoare la *dreptul de proprietate privată* care sunt prevăzute la art. 44 din Constituție, deoarece reglementează dreptul de concesiune al Societății Comerciale „Distrigaz” Sud — S.A. asupra tronsonului de alimentare cu gaze naturale, ce se află în proprietatea sa, iar concesionarul a aprobat racordarea unui consumator industrial, fără ca să se fi obținut acordul său.

1. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a art. 85 din Legea nr. 351/2004 examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că legiuitorul constituant a stabilit, prin dispozițiile cuprinse la art. 136 alin. (3) din Constituție, că bogățiile de interes public ale subsolului și alte bunuri stabilite de legea organică fac obiectul exclusiv al proprietății publice. Prin urmare, Legea gazelor nr. 351/2004 reglementează un domeniu de interes public, acela al politicii energetice a statului român în scopul satisfacerii cererii de gaze naturale pentru toate categoriile de consumatori, iar dispozițiile art. 21 alin. (1) din aceeași lege prevăd că „Activitatea de transport al gazelor naturale constituie serviciu public de interes național”.

Față de acestea, Curtea mai reține că, în argumentarea criticii sale, autorul excepției pleacă de la o premisă greșită, constând în absolutizarea dreptului său de proprietate și făcând abstracție de dispozițiile art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, potrivit cărora „Conținutul și limitele acestor drepturi

sunt stabilite de lege”, precum și de cele ale art. 136 alin. (5), care consacră caracterul inviolabil al proprietății private, „*în condițiile legii organice*”. Potrivit acestor dispoziții, legiuitorul este, așadar, competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea dreptului de proprietate, în accepțiunea conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind soluții juridice echitabile. Curtea observă că legiuitorul a inserat chiar în textul criticat pentru neconstituționalitate, și anume la art. 85 alin. (1) pct. 2, prevederea referitoare la acordul solicitantului de acces la sistemul de distribuție de a-l despăgubi pe proprietar pentru partea ce îi revine din investiția făcută. Prin reglementarea dedusă controlului, legiuitorul a dat expresie imperativului de satisfacere a interesului general și apărare a drepturilor fundamentale ale individului.

Potrivit prevederilor art. 33 din Legea gazelor nr. 351/2004, „*Serviciul public de distribuție a gazelor naturale se concesionează conform prevederilor legale în vigoare pentru una sau mai multe zone delimitate — unități administrativ-teritoriale (municipiu, oraș, comună)*”. Curtea Constituțională constată, așadar, că dreptul de concesiune are ca obiect

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 1.043/2004 pentru aprobarea Regulamentului privind accesul la Sistemul național de transport al gazelor naturale și a Regulamentului privind accesul la sistemele de distribuție a gazelor naturale, excepție ridicată de Ion Bercuci în Dosarul nr. 1.135/231/2007 al Curții de Apel Galați — Secția civilă.

2. Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 85 din Legea gazelor nr. 351/2004, excepție ridicată de același autor în dosarul aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 martie 2008.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Prim-magistrat-asistent,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 334 din 18 martie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3, art. 86¹ și art. 86² din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3, art. 86¹ și art. 86² din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Shyti Blenis în Dosarul nr. 45/118/2005 (R1.794/PM/2005) al Tribunalului Constanța — Secția penală și de Florin Lăzărescu în Dosarul nr. 3.735/333/2006 (3.475/2006) al Judecătoriei Vaslui.

serviciul public de distribuție a gazelor, iar nu sistemul național de transport, din care fac parte și tronsoanele de racordare ale consumatorilor la conducta de transport.

Având în vedere toate acestea, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate este nefondată, urmând să fie respinsă.

2. În ceea ce privește excepția referitoare la prevederile art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 1.043/2004 pentru aprobarea Regulamentului privind accesul la Sistemul național de transport al gazelor naturale și a Regulamentului privind accesul la sistemele de distribuție a gazelor naturale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 693, din 2 august 2004, Curtea constată că aceasta este inadmisibilă.

Astfel, art. 146 din Constituție, enumerând atribuțiile Curții Constituționale, prevede la lit. d) că aceasta „*hotărăște asupra excepțiilor de neconstituționalitate privind legile și ordonanțele, ridicate în fața instanțelor judecătorești [...]*”, dispoziție preluată și de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992. Rezultă că această excepție este contrară prevederilor alin. 6 al aceluiași articol, în temeiul cărora instanța de judecată trebuia să o respingă ca inadmisibilă, printr-o încheiere motivată, fără a mai sesiza Curtea Constituțională.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Se prezintă, pentru autorul excepției Shyti Blenis, doamna Ledia Mușat, traducător autorizat de limba albaneză.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 87D/2008 și nr. 16.003D/2007 au conținut identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere dispozițiile art. 164 din Codul de procedură civilă, nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 87D/2008 la Dosarul nr. 1.603D/2007, care este primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 31 octombrie 2007 și 15 ianuarie 2008, pronunțate în dosarele nr. 45/118/2005 (R1.794/PM/2005) și nr. 3.735/333/2006 (3.475/2006), **Tribunalul Constanța — Secția penală și Judecătoria Vaslui au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 327 alin. 3, art. 86¹ și art. 86² din Codul de procedură penală și, respectiv, art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată în dosarele de mai sus de Shyti Blenis și Florin Lăzărescu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 11 referitoare la *Dreptul internațional și dreptul intern*, ale art. 16 alin. (1) referitoare la *Egalitatea în drepturi*, ale art. 20 referitoare la *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, ale art. 21 referitoare la *Accesul liber la justiție*, ale art. 24 referitoare la *Dreptul la apărare*, ale art. 52 referitoare la *Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică*, ale art. 126 referitoare la *Instanțele judecătorești*, precum și ale art. 6 paragraful 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la drepturile pe care le are orice acuzat, și ale art. 14 pct. 3 din Pactul internațional privind drepturile civile și politice, referitoare la garanțiile pe care le are orice persoană acuzată de comiterea unei infracțiuni. Astfel, dispozițiile legale criticate aduc atingere dreptului la apărare, deoarece, pe de o parte, acestea nu permit instanței de judecată să procedeze la verificarea probelor administrate în cursul urmăririi penale, în condiții de publicitate, nemijlocire și contradictorialitate, iar pe de altă parte, există riscul ca, în cazul martorilor cu identitate protejată, aceiași persoană să fie audiată sub o dublă calitate, aceea de martor și inculpat, fără ca acest aspect să fie cunoscut de către instanță și părți.

De asemenea, atât timp cât martorul a fost audiat de către organele de urmărire penală în absența inculpatului sau apărătorului acestuia, declarația dată are un caracter subiectiv și în același timp se încalcă dreptul la apărare, întrucât nu există posibilitatea formulării de întrebări astfel încât cauza să fie lămurită sub toate aspectele.

Nu în ultimul rând, se încalcă și principiul egalității în fața legii, întrucât numai organul de urmărire penală are posibilitatea de a verifica sinceritatea martorului sau de a dispune cercetarea acestuia pentru mărturie mincinoasă, în timp ce liberul acces la justiție al inculpatului este blocat, deoarece nu cunoaște identitatea martorului și nu poate formula plângere penală.

În sfârșit, prevederile legale criticate încalcă și dispozițiile art. 53 și ale art. 126 alin. (1), deoarece aduc atingere dreptului la un proces echitabil, fără a se constitui în restrângeri necesare și proporționale într-o societate democratică.

Tribunalul Constanța — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, opinie în susținerea căreia face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Judecătoria Vaslui opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate nu contravin dreptului constituțional la apărare, ele aplicându-se în situații obiective excepționale în care martorul audiat în faza de urmărire penală nu se mai poate prezenta pentru a fi audiat în fața instanței de judecată. De altfel, în cursul urmăririi penale apărătorul învinutului sau inculpatului are dreptul să asiste la efectuarea oricărui act de urmărire penală, iar dacă martorul nu a fost audiat în prezența sa, avocatul are dreptul să solicite reaudierea acestuia, inclusiv cu ocazia prezentării materialului de urmărire penală.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul României consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece instituirea unor reguli specifice privind ascultarea martorilor în procesul penal nu aduce atingere egalității în drepturi, principiul invocat nefiind sinonim cu uniformitatea, astfel încât, dacă la situații juridice egale se impune tratament juridic egal, la situații diferite tratamentul aplicabil nu poate fi decât diferit.

De asemenea, scopul protecției datelor de identificare a martorului este acela de a-i asigura acestuia, precum și altor cetățeni care ar fi expuși prin declararea identității reale a acestora, dreptul la viață, la integritate fizică și libertate individuală. Restrângerea exercițiului dreptului este proporțională cu situația care a determinat-o și are loc numai dacă sunt probe sau indicii temeinice că fără ea ar fi periclitată drepturile și libertățile menționate.

Nu este afectat nici dreptul la apărare, deoarece inculpatul poate cunoaște declarația dată de martor în cursul urmăririi penale fie prin apărătorul său, fie cu prilejul prezentării materialului de urmărire penală, având posibilitatea de a cere confruntarea cu acesta.

Mai mult, declarațiile martorilor cărora li s-a atribuit o altă identitate pot servi la aflarea adevărului numai în măsura în care sunt coroborate cu fapte sau împrejurări ce rezultă din ansamblul probelor existente în cauză, ceea ce nu face decât să garanteze dreptul la apărare al inculpatului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 327 alin. 3 cu denumirea marginală *Ascultarea martorului, expertului sau interpretului*, art. 86¹ cu denumirea marginală *Protecția datelor de identificare a martorului* și art. 86² cu denumirea marginală *Modalități speciale de ascultare a martorului*, toate din Codul de procedură penală, care au următorul conținut:

— Art. 327 alin. 3: „*Dacă ascultarea vreunuia dintre martori nu mai este posibilă, instanța dispune citirea depoziției date de acesta în cursul urmăririi penale și va ține seama de ea la judecarea cauzei.*”;

— Art. 86¹: „*Dacă există probe sau indicii temeinice că prin declararea identității reale a martorului sau a localității acestuia de domiciliu ori de reședință ar fi periclitată viața, integritatea corporală sau libertatea lui ori a altei persoane, martorului i se poate încuviința să nu declare aceste date, atribuindu-i-se o altă identitate sub care urmează să apară în fața organului judiciar.*

Această măsură poate fi dispusă de către procuror în cursul urmăririi penale, iar în cursul judecării de instanță, la cererea motivată a procurorului, a martorului sau a oricărei alte persoane îndreptățite.

Datele despre identitatea reală a martorului se consemnează într-un proces-verbal, care va fi păstrat, la sediul parchetului care a efectuat sau a supravegheat efectuarea urmăririi penale ori, după caz, la sediul instanței, într-un loc special, în plic sigilat, în condiții de maximă siguranță. Procesul-verbal va fi semnat de cel care a înaintat cererea, precum și de cel care a dispus măsura.

Documentele privind identitatea reală a martorului vor fi prezentate procurorului sau, după caz, completului de judecată, în condiții de strictă confidențialitate.

În toate cazurile, documentele privind identitatea reală a martorului vor fi introduse în dosarul penal numai după ce procurorul, prin ordonanță sau, după caz, instanța, prin încheiere, a constatat că a dispărut pericolul care a determinat luarea măsurilor de protecție a martorului.

Declarațiile martorilor cărora li s-a atribuit o altă identitate, redate în procesul-verbal al procurorului potrivit art. 86² alin. 5, precum și declarația martorului, consemnată în cursul judecării și semnată de procurorul care a fost prezent la ascultarea martorului și de președintele completului de judecată, potrivit art. 86² alin. 6, teza I, pot servi la aflarea adevărului numai în măsura în care sunt coroborate cu fapte și împrejurări ce rezultă din ansamblul probelor existente în cauză.

Pot fi audiați ca martori cărora li s-a atribuit o altă identitate și investigatorii sub acoperire.

Dispozițiile prevăzute în alin. 1—6 se aplică și experților.”;

— Art. 86²: „În situațiile prevăzute în art. 86¹, procurorul sau, după caz, instanța de judecată poate încuviința ca martorul să fie ascultat fără a fi prezent fizic la locul unde se află organul de urmărire penală ori în sala în care se desfășoară ședința de judecată, prin intermediul mijloacelor tehnice prevăzute în alineatele următoare.

La solicitarea organului judiciar sau a martorului ascultat în condițiile alin. 1, la luarea declarației poate participa un consilier de protecție a victimelor și reintegrare socială a infractorilor, care are obligația de a păstra secretul profesional cu privire la datele de care a luat cunoștință în timpul audierii. Organul judiciar are obligația să aducă la cunoștința martorului dreptul de a solicita audierea în prezența unui consilier de protecție a victimelor și reintegrare socială a infractorilor.

Martorul poate fi ascultat prin intermediul unei rețele de televiziune cu imaginea și vocea distorsionate, astfel încât să nu poată fi recunoscut.

În cazul judecării, părțile și apărătorii acestora pot adresa întrebări, în mod nemijlocit, martorului ascultat în condițiile alin. 1—3. Întrebările se pun în ordinea prevăzută în art. 323 alin. 2. Președintele completului respinge întrebările care nu

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3, art. 86¹ și art. 86² din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Shyti Blenis în Dosarul nr. 45/118/2005 (R1.794/PM/2005) al Tribunalului Constanța — Secția penală și de Florin Lăzărescu în Dosarul nr. 3.735/333/2006 (3.475/2006) al Judecătorei Vaslui.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 343 din 18 martie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248¹ și art. 146 din Codul penal

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocar — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător

Marinela Mincă — procuror
Afrodita Laura Tutunaru — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248¹ și art. 146 din Codul penal, excepție ridicată de Emilia Ghiuruțan și Dumitru Ciubotaru în Dosarul nr. 6.332/337/2004 al Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

vând în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 4 decembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 6.332/337/2004, **Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 248¹ și art. 146 din Codul penal**, excepție ridicată de Emilia Ghiuruțan și Dumitru Ciubotaru în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cauze penale aflate în calea de atac a recursului.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 23 alin. (12) referitoare la stabilirea și aplicarea pedepsei numai în condițiile și temeiul legii, deoarece limita valorică prevăzută este de natură să creeze o situație disproporționată, în sensul că se impune un regim sancționator mai sever pentru săvârșirea unor fapte penale, regim care nu este corelat cu situația de fapt avută în vedere la momentul săvârșirii acestor fapte sau la momentul la care se soluționează cauza.

Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile art. 146 din Codul penal au un caracter explicativ, reglementare necesară cu atât mai mult cu cât legiuitorul a prevăzut consecințele deosebit de grave ca element circumstanțial în conținutul agravant al mai multor infracțiuni. Sancționarea mai severă a faptei prevăzute de art. 248¹ din Codul penal reprezintă o opțiune de politică penală, de competența exclusivă a legiuitorului. De altfel, dispozițiile legale supuse controlului de constituționalitate reprezintă norme de drept substanțial care nu aduc atingere dreptului părților interesate de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248¹ și art. 146 din Codul penal, excepție ridicată de Emilia Ghiuruțan și Dumitru Ciubotaru în Dosarul nr. 6332/337/2004 al Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 280205